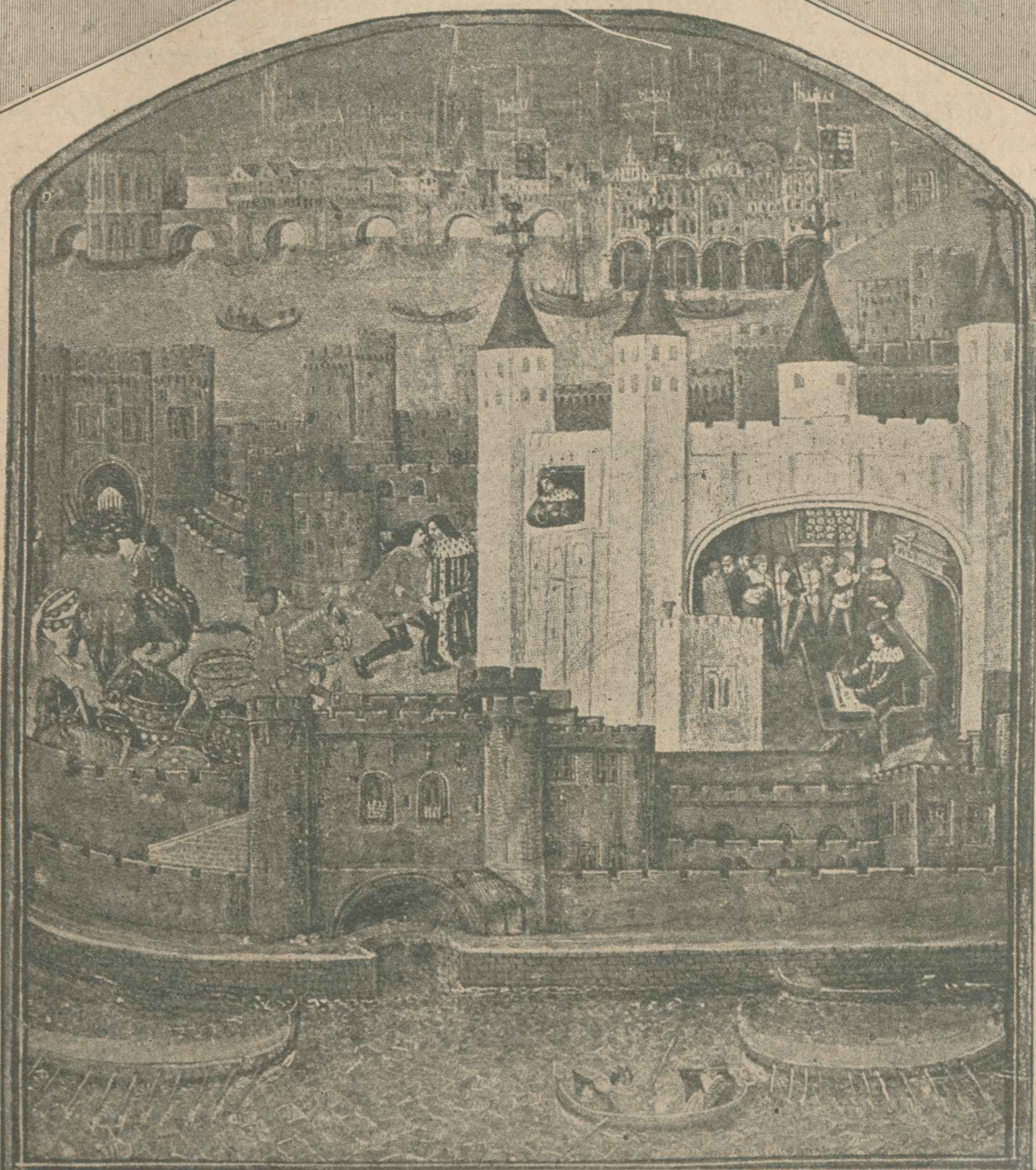

ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

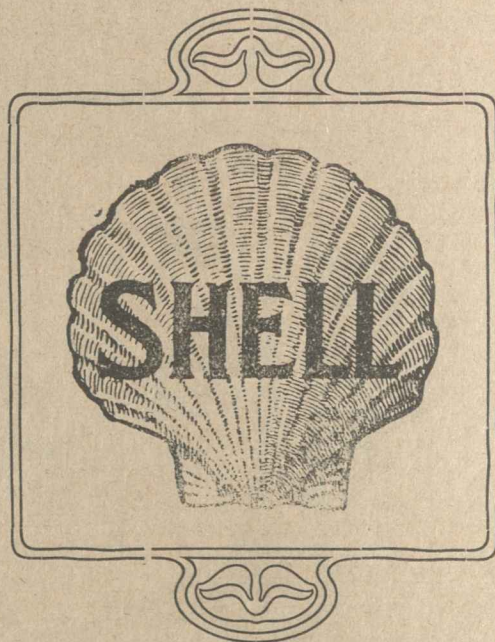

ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ 15ον ΑΙΩΝΑ.—Κατὰ τὴν 14ην καὶ 15ην ἑκατονταετηρίδα τὸ Λονδίον, ὅπως καὶ οἱ Παρίσιοι, ἐπλουτίσθη μὲ πολυάριθμα μνημεῖα τέχνης, τὰ ὅποια κατέστησαν αὐτὸ ἐνδοξὸν πρωτεύουσιν. Μεταξὺ τῶν μνημείων αὐτῶν συγκαταλέγεται ὁ καθολικὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Παύλου, οἰκοδομηθεὶς κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 14ου αἰῶνος καὶ διὰ τὸν ὅποιον δικαιοτάτα οἱ Ἕλληες εἶναι περήφανοι. Ἐτερον ἀριστοῦργημα τέχνης, διὰ τὴν τότε ἐποχὴν, εἶναι ἡ περίφημος γέφυρα τοῦ Ταμέσεως, ἡ ὅποια φαίνεται εἰς τὸ βάθος τῆς εἰκόνος, καὶ τὴν ὅποιαν εἰς Ἕλληες συγγραφῆς κατατάσσει μεταξὺ «τῶν ὡραιότερων θαυμασίων ἔργων τοῦ κόσμου». Πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς εἰκόνος φαίνεται ὁ Πύργος τοῦ Λονδίνου, περίφημος διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἐγκάθειρξιν κατὰ περιόδους πολλῶν ἱστορικῶν προσώπων. Εἰς τὸν Πύργον αὐτὸν μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐνεκλείσθη καὶ ὁ Κάρολος τῆς Ὁρλεάνης.

ΕΚΔΟΤΗΣ ΠΑΥΛΟΣ ΔΡΑΝΔΑΚΗΣ ΑΘΗΝΑΙ

Η ΑΝΩΤΕΡΑ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ

Ἀσολύτου διαγωγίας, ἀμυγῆς ἀσφάλτου καὶ βαρέων ἐλαίων, δὲν ἀφίνει οὐδὲν ὑπόζευμα. — Ἀποδίδει τὴν ὑψηλοτέραν χρῆσιμον κομωρεσιδὸν ἀπὸ κάθε ἄλλης, καθότι περιέχει φυσικὴν βενζόλην καὶ ἐμωοδίζει τελείως τὰς αεροναφθές.

BENZINΗ SHELL BENZINΗ

Καθαριότης, εὐκόμος ἐκκίνησις, ἀδόρυθος λειτουργία, οἰκονομία, δύναμις.

ΣΕΛΛ THE ASIATIC PETROLEUM CO LTD

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙ' ΟΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:

A.E.B.E. "Π. Γ. ΜΑΚΡΗΣ & ΣΙΑ"

ΑΘΗΝΑΙ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 3 — ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΝΟΤΑΡΑ 48

ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
12^ο ΤΕΥΧΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΠΑΥΛΟΣ ΔΡΑΝΔΑΚΗΣ
ΜΕΓΑΡΟΝ ΠΛΑΤΑ, ΠΑΡΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ

ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΜΑΪΟΥ 1926
ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΡ. 5

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Ὁρθοσταλίζοντας στὸν ἴσκιον τοῦ γωνιακοῦ σπιτοῦ μεσημεριάζει διώχοντας ποὺ καὶ ποὺ τὶς μύγες ποὺ τοῦμπανιαν στὰ ρουθούνια· κουτώντας τὸ χοντροκέφαλο πέρα δῶθε, φιλοσοφικώτατα σκεπτόμενος καὶ πέρνων τὴν ζωὴν, ὅπως αὐτὸς ξέρει νὰ τὴν πέρνῃ, καὶ ὅχι ἐμεῖς· σήκωσε μιά στιγμὴ τὸ κεφάλι ψηλά, ἐτέντωσε τὰ παλλόμενα ρουθούνια καὶ εἰσπνέοντας τὴν αἶθρα τὴν ὅποιαν τοῦ ἔστελνε ὁ Θεὸς ἀπὸ τὰ χωράφια μακριὰ γεμάτην ἀπὸ ὑποσχέσεις καὶ ἀπὸ ἔρωτα, ἐπὶ τέλους... ὠγκάνισε!

Τὸν γνωρίζετε τὸν ἐξευγενισθέντα ἀνθοφόρον; Ἄλλοτε, εἶχε κοφίνια τέσσερα, ὀκτάδες ἐξήντα· δέσμες κουνουπιδίων, λαχνῶν, ἀφθονίαν τῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς· ἤξερε μόνος του τὸ δρόμον καὶ τὶς πόρτες καὶ τοὺς σταθμούς· ἤξερε ἀκόμα ποιοὶ πληρώνουν μετρητοὺς, καὶ ποιοὶ βερσεδία· ἤξερε τὰ τρισέκια, τὰ σοκάκια καὶ τὶς αὐλόπορες· σήμερον τὰ ἔχει ἐγκαταλείψει καὶ ἄλλαξε δουλειά. Μήπως τόσοι δὲν ἔκαναν τὸ ἴδιον στὴν Ἀθήνα πιάσαντες μάλιστα δουλειὰς ἡ ὅποιες ἀσφαλῶς δὲν μορῖζουν ὅπως τὰ τριαντάφυλλα, ἡ πασχάλις, καὶ τὰ πολύχρωμα λουλουδάκια μὲ τὴν λεπτὴν εὐωδίαν τους, τὰ ὅποια φέρνει ἐπὶ τῆς ράχως αὐτῆς; Μοῦ φάνηκε πῶς κορδομένο, πῶς περήφανος καὶ ἰδίως πῶς καθαρὸς, ἀπὸ νεοεξεληθέντα συμπόλητον. Καὶ οἱ δύο ἐγκατέλειψαν τοὺς ἀγρούς καὶ τὴν ὑπαίθρον χώραν, ἀλλὰ κοσμιώτερον ἐφέρετο καὶ ἐστέκετο μὴ πᾶντων πολλὸν τόπον εἰς τὴν γωνίαν, αὐτὸς ἐν ᾧ οἱ νεοερχόμενοι διποδες, πᾶντον τὶς γωνιὰς καὶ δὲν ἀφίνουν ἄνθρωπον νὰ περάσῃ.

Ἀλλὰ... καὶ δεύτερον ὠγκάνισμα ἀντήχησε ἐν- τὸντόντον ἀναγκάσαν τὸν ἐκλιπόμενον σὰ γὰρ... ὀνηλάτην ἐπὶ τοῦ πεδorroμίου νὰ ζυγνήσῃ.

— Τί ἔχει, φίλατε, καὶ διαμαρτύρεται;

— Ἐξέρω γῶ. Νὰ ρωτήσῃ τὸν τοῦ λόγου σου!

Σὲ ἔρωτῶ λοιπόν. Τί ἔχεις μωρὲ καὶ κλαίγεις; — Τρῶς, πίνεις, δρόμον δὲν πέρνεις ὅπως ἄλλες φορές. Διάλεξες τὴν γωνία, τὸν ἴσκιον· κοπέλλες βλέπεις, ντεκολτέ βλέπεις. Εἶδον δὲν τρῶς πιά καὶ αὐτὸς ὁ ἐκλιπόμενος συνάδελφός σου ὅταν θέλει νὰ σὲ ζυλίσῃ κρατεῖ τριαντάφυλλον μὲ τὸ ὅποιον ὡς γνωστὸν μέχρι τοῦδε μόνον Κυρία ἐπετρέπετο νὰ θίγῃ κανεῖς, καὶ σοῦ χαϊδεύει τὸν τράχηλον ἢ σὲ γαργαλᾷ εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον. Γεμάτος ἀπὸ λουλούδια εἰσαι· ἀνθοστολιστός εἰσαι· καὶ τ' αὐτιά σου ἀκόμα βγαίνουν μέσα ἀπὸ στεφάνους ἀνθέων καὶ δάφνης καὶ τὰ μπερδεύει κανεῖς μὲ τὶς τουλιπὰς καὶ τὶς χαμπανέλλες. Γιατί φωνάζεις!

Τρίτον ὠγκάνισμα ἠκούσθη τὸ ὅποιον ἔλεγε καθαρά:

— Τί τοὺς ἔκαμα καὶ μὲ παραγκωνίζουσιν, καὶ μὲ περιφρονοῦν καὶ μὲ ξεχνοῦν! Δὲν εἰμ' ἐγὼ ποὺ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Δελφινιάνῃ σὰς ἔτρεξα μὲ λάχανα; δὲν εἰμ' ἐγὼ ποὺ ἡ ράχη μου ἔφε- ρεν ἐπ' αὐτῆς τὰς ἀβρότητας κάθε κυρία, καὶ τ' αὐτιά μου δὲν ἔχουν ἀκούσει ὅλα τὰ μυστικά κάθε γαϊδουροκαβάλλαρις τὰ ὅποια μόνον οἱ σὺλγοι δὲν ἀκούγαν; Δὲν ἔδωσα τὸ γάλα μου γιὰ λούσιμο γνωστῶν κυριῶν καὶ δὲν ἔφαγα

τοῦ κόσμου τὶς ζυλιὰς κατηγορηθεὶς δι' ἄσμενα θεάματα καθ' ὁδόν; τέλος πάντων ἐγὼ δὲν εἰμαι ποὺ τ' ὄνομά μου μεταχειρίζεσθε μεταξὺ σας χάριν κομπλιμέντων δέκα φορές τὴν ἡμέρα καὶ ὅταν ἀποκαλῆτε κάποιον διακριθέντα ἐν τῇ κοι- νωνίᾳ σας τοῦ τὸ κολλᾶτε χωρίς νὰ μὲ ρωτή- σετε; Γιατί μὲ ξεχνοῦν λοιπόν;

Ἀρματα θὰ παρελάσουν· αὐτοκίνητα ἀνθο- φόρα· σοῦστες λουλουδοσκέπαστες· μόνιμα ντε- μοντέ, κάρρα καὶ καρροτσίνια, φορηγόνια καὶ ἴσως καὶ οἱ καταβρεκτιήρες τοῦ Δήμου· ἡ Πίτσες, ἡ Πισσοῦλες, τὰ Φροσάκια, ἡ Εὐριδίκης, ἡ Τασοῦ- λες, κάρρα, τενεκέδες, λαμαρίνες, ὅλα θὰ περά- σουν, θὰ παρελάσουν, θὰ βραβευθῶν. Ἐγὼ λοι- πὸν ὁ γὰρ... θὰ μείνω ἔξω;

— Φίλατε: ἀκριβῶς ἐσὺ εἰσαι ποὺ δὲν θὰ μεί- νης ἄπῃ!

Ἐν τούτοις, ὁ καρρὰς θυμωθεὶς καὶ ἀποτόμως ὠγκάνισας καὶ πάλιν, ἐτίναξε τὰ πέταλα... ρόδων, γιαισιμῶν καὶ διαφόρων ἀνθέων καὶ προέβη εἰς ἀπρεπῆστατον κίνημα, ἐπισφάγγισιν τοῦ παρα- πόνου.

ΛΑΥΡΑΣ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Ο ΠΑΡΑΣ

Δημοσιεύομεν ἐνταῦθα τὸν «Παρά» τοῦ μακαρίτου Ἡλία Τανταλίδου, φίλου τοῦ νῦν ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὃς ἐπικρατοῦν καὶ ἴσαν κατὰλληλον διὰ τὴν ἐποχὴν μας.

Διὰ σέ, Παρά, κινεῖνται καὶ βασιλεῖς καὶ θρόνοι, σ' ἀπέθεσαν ὁ κόσμος καὶ βοήθης σοῦ ἀναψήνει. Σὺ ἐγείρεις τὸν πολέμον τοὺς κομποδιδεῖς το- ῖς ἡμέρας, ὁ τοσοῦτος τοῦ σῶμα, σὺ σαλεύεις τοὺς αἰῶνας. Τὸ ἐπέκεινα Γαδερῶν, ποὺ τὸ καίμεις περσὶν, καὶ τὸ δὸμ' αὐτὸ ἀκόμη τ' οὐρανοῦ ἀναδύον, καὶ τὰ ἄστρα τὰ στεροῦ καταβάζεις, ὁ Παρά!

Δι' ἀγάπην σου λατρεύει, ἡ ὥρα τὸν Θεοῦ τιν, καὶ ἡ ἔμφος παρθένος, ἄνδρα παίρνει τὸν προ- ἱστόν.

Διὰ σέ πολλοὶ ἀρνοῦνται καὶ πατρίδα καὶ οἰκίους, καὶ τὸ φρόνημα προδίδουν διὰ σέ στους ἐναντίους.

Διὰ σέ καὶ τυραννικοὶ πανταχοῦ τῆς γῆς γεν- ἱώνται.

Διὰ σέ τυχοδιώκται στὰς πατρίδας μας πλανοῦνται. Σὺ τὰ χεῖλη τῶν κολλᾶων, ὅτ' ἐγκόμισι βοῦτας, Σὺ γεννᾷς τὸν θεῖον ἥλιον εἰς πολλοὺς ὑποκόπτας. Ἐὖς καὶ εἰς τὰ ἱερὰ κοδοῦνθεις ὁ Παρά!

Διὰ σέ ὁ ξυλοσχιστὴς καταντᾷ Μητροπολίτης.

Σὺ συχνάκις εἶσαι μόνος τῶν ἀμαρτωλῶν μεσίτης.

Διὰ σέ ἰδρώνουν, τρέχουν, χάνονται, μαλῶνουν, βράζουν.

Διὰ σέ γυναῖκες, ἄνδρες, νέοι, γέροντες σπουδ- ᾶζουν.

ΗΛ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΑΝΑΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν κατ' αὐτὰς, ἐξελίσσονται γε- γονότα ποὺ ἴσως νὰ ἔχουν παγκόσμιον ἀπήχη- σιν καὶ παγκόσμιον ἐπιρροήν:

Ἡ ἀπεργία τῶν ἀνθρακωρύχων, ἡ ὁποία ἐδη- μιούργησε κοινωνικὸν καὶ κοινωνιστικὸν ζήτημα εἰς τὴν Μεγάλῃν Ἀλδιόν.

Τὶ θὰ κάμουν οἱ συντηρητικοὶ Ἀγγλοί;

Θὰ κάμουν λογικὴν ὑποχώρησιν, ἀνοίγοντες τὴν δικαίαν καὶ ἀφίνοντες νὰ ξεθωιάσῃ ἡ κα- τάστασις, διὰ συμβιβαστικῆς λύσεως, ὅπως ὁ Ἀσκούιθ μὲ τοὺς γεωργούς ἄλλοτε;

Ἡ θὰ ζητήσουν τὴν λύσιν διὰ συγκρούσεως; Θὰ ὑποχωρήσουν, θὰ συμβιβασθῶν ἢ θὰ χτυ- πήσουν;

Καὶ πόσον ἐπικρατοῦν τὸ προηγουμένον καὶ σημερινὸν φύλλον τῆς Μεγάλης Ἐγκυκλοπα- ιδείας;

Ὅλη ἡ ἱστορία τῆς Ἀγγλίας ἐν πυκνῇ συνό- φει, πλήρης λεπτομερειῶν, ὁλόκληρος ἡ Ἀγγλία, εἰς ἣν ὁ κόσμος ἔχει στρέψει τὰ βλέμματα του σήμερον, ἀπὸ τοὺς πρώτους τῆς κατοίκους, τοὺς ἀγρίους Κελτοβρεττανούς, μέχρι τῆς προχθεσι- νῆς τῶν ἀνθρακωρύχων ἀπεργίας.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Σάνδρον Ντάνον, Πειραιᾶ. Ἐλάβομεν τὰ περι- «ἐλεμονολογία». Ἐυχαριστοῦμεν, Παλὸ θραῖτο. Ἀναμέ- νομεν καὶ τὰ ἄλλα. Μέχρι τοῦδε μὲς ἐπέλαττε τὰ αἰμ' ἐπὶ σπαρταροῦντα, ὁ «Ἀγγλίας» καὶ τὰ «Σου- τὶα». — κ. Χαρ. Κουτσελιν, Βόλου. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Ὁ σὺ ἀπαιτῶμεν ταχυδρομικῶς — κ. Χρ. Κωνσταντίνου, Καθηγητὴν. Ἐγκριστοῦμεν. Ὁ σὺ γίνῃ. — Ἀντ. Γ. Ζεφράν, Καθηγητὴν, Ηρώδειον. Ταχυδρομικῶς. — Δημ. Διονυσίου, Διαβολίτσι. Ἐπιστολὴν ἐλήφθη. — Γ. Μουράβαν, Σιδηροκάστρου. Ἀποσταλόμεν ἐπὶ τὴν ἡμέραν. — Σοφίαν Ν. Φιλίππου, Σοφίαν. Ἐλήφθη. — Τάσος Νικολάου, Χανιά. Εἰς τὸ προσεχὲς ταχυδρ. θὰ ὑπάρχουν λεπτομερεῖς ἀδηγίαι περὶ τοῦ τρόπου καταβολῆς τῶν συνδρομῶν. — Ἀντ. Πίλο, Θεσσαλονίκην. Γράφομεν. — Δ. Βερβενιώτην, Καθηγητὴν, Κάϊρον. Δυστυχῶς, ἐπὶ αὐτῇ Ἑλλήν Κωνσταντινίδου, Κάϊρον. Ἀποσταλόμεν ταχυδρο- μικῶς ζητούμενα πληροφορίας. — The Observer, Κά- ιρον. Δὲν ἐλάβομεν ἀντίτυπον τῆς ἐφημερίδος σας. — κ. Εὐάγ. Βαλασσοῦ, Θεσσαλονίκην. Μάλιστα. Μὴ παραλείψετε νὰ ἐπισυνάψετε φωτογραφίας. — Ὁσών Βλάσσην, Θεσσαλονίκην. Μὲς γράψετε. Ἐγὼ εἶ- Εὐα! Θέματα συγγραμμάτων. Ἀλλὰ τὰ ἴδια λόγια εἶπε ἡ κρίσις μας γιὰ τὸ τραγῆδον σας. — κ. Γ. Γλίστρον, Ἀγγλικὸν Τηλεγραφικὸν Θεσσαλονίκης. Γράφομεν. Ἐπιστολὴν ἐλήφθη. φαίνεται ὅτι πλεονάζει ἀπὸ τὴν αὐτὰ δακτυλογράφον. Εἰς τὸ ἔξω δὲν θὰ παρελαί- νει. — κ. κ. Σ. Μούλιν, Π. Κασοῦρη, Γ. Ἡλιά- δην, Κ. Πάρον, Κ. Τσαγλῆν, Γ. Μπενέκον, Μ. Κωνσταντινίδην, Ἰωάννιν. Ἀλλήλας σας ἐγγρά- φει. Ἐλήφθησαν. — Σμ. Μουσιῶν Θεοῶν. Σας γράφο- μεν ταχ. — κ. Χριστοφ. Σακελλάρου, Ἰωάννιν. Ἐγκριστοῦμεν διὰ τὸν θεῖον ἥλιον τῆς ἐκδόσεως μας ἐνθυμητοῦ σας. Τὰ τεύχη ἐπαρκεσθέντα. — κ. Ν. Καντάν, Πειραιᾶ. Τὸ γράμμα σας ἀπλοῦν καὶ εἰ- λεργικῶς πολὺ μὲς εὐχαρίστησις διότι μὲς ἔδωκε μὴν ἀπόδεξιόν ἐπιτυχίας τοῦ μορφωτικοῦ σκοποῦ τῆς Ἐν- κυκλοπαιδείας μας. Θὰ προσέχημεν νὰ γίνεσθαι πάντοτε ἡ παρὰ τῆς μεταφράσεως τῶν ἀναφερόμενων μὲ λατινικῶς χαρακτῆρας λέξεων. — κ. Νιστάδην, Θεσ- σαλονίκην. Εἰς τοὺς γνωστὸς σας οἰτίνας ἀπεδίδθη- σαν τὴν ἐκδόσιν μας μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος καὶ χαρᾶς καὶ τὸν ὅποιον τὰ συγγραμμάτων μὲς δι- βιβάζετε, σὰς παρακαλοῦμεν καὶ ἡμεῖς νὰ διαβάζετε τὰ εὐχαριστήρια μας. Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρωτημά των ἐπιδέχεται εἰς τὰ κυκλοφορούντα τεύχη.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΡΟΣΑ Καρ. Χατζη
ΗΜΕΡΟΜ. 29-5-28
ΑΡΙΘ. 23585

ΑΠΟ ΤΑΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΔΕΙΣ ΙΝΔΙΑΣ

ΕΙΚΟΣΙ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΙΕΡΕΙΣ

Είκοσι εκατομμύρια ιερείς. Οι ιεραρχικοί βαθμοί. — Η άγγελος και ο πύθκος δεοί. — Πώς λατρεύονται. — Έξωφρενικοί βραχμανιστές και άπιστευτα έθιμα.

Η πατρίδα των βραχμάνων είναι εκείνη, ή οποιας, ως είπομεν, έχει να παρουσιάση σοφούς, φιλοσόφους και ποιητάς αφθάρτους, άριερώσαντας την ζωή των εις την βαθείαν μελέτην, τα συγγράμματα των οποίων γραμμένα εις την μητέρα γλώσσαν — την σανσκριτικήν-μεταφράζονται εις τας ευρωπαϊκάς γλώσσας, από εκατονταετίας μόνον, και είναι πηγάς γνώσεων δια τους διψώντας σοφίαν. Εις την τάξιν αυτήν ανήκουν οι ποιηταί της Ραμαϊάνας και Μαχαβαράτας, της 'Ιλίουδας και 'Οδυσσεϊας των 'Ινδών και τσών άλλων θαυμασιών ποιημάτων και φιλοσοφικών άριστοσυγγραμμάτων έργων. Η τάξις αυτή έχει να επιδείξη και σήμερα διανοίας εξαιρετικές, ανδρώπους, οι όποιοι με τα πτερά της αιδερείας σκέψους και της φωτεινής ψυχής των προσήγγισαν το θεόν.

Ο βραχμανισμός όμως αν έχη υπερλόγους σοφούς και ποιητάς και θεοσώφους έχει και τους περισσότερους φαισμούς και άγνοιας και θεοκαπιλούς, οι όποιοι πρό χιλιετηρίδων έξασκούν την μεγαλύτεραν έπιρροήν εις τον άτυχή αυτόν λαόν. τοιούτην, όταν δεν έχει να παρουσιάση καμμία θρησκευτική ιστορία εις τον κόσμον.

Ο αριθμός των βραχμάνων της ερημικής... ποιότις είναι 'Ινδονήσις, διότι είναι άμέτρητοι αι θρησκευτικοί και φαισμοί και άνάγκαι, τας όποιας έφευρε, δια να πληρώ ή πονηρά αυτή τάξις προς έμμετάλλευσιν. Η μοιραία όμως πένια ή προκύπτουσα εκ της πληθυσμικής βραχμανικής προσφοράς, έναντι της ζητήσεως, ηνάγκασε πολλούς να στραφούν και εις άλλα επαγγέλματα χρήζοντα ανθρωπίνους «γυμνασμιών». Φαίνεται ότι γνωρίζουν τό... «και τοσοδύνη ποιείν κακίον μη άφέναι».

Υπολογίζονται περί τα 20 εκατομμύρια οι άνθρωποι οι αποτελούντες τον Ινδικόν κλήρον, άνωτερον και κατώτερον, ταξινομημένον εις 1800 ιεραρχικά τάγματα με ιδιαίτερα παππαδικά καθήκοντα έκαστον. Εις την πόλιν Μπενάρες, την 'Ιερουσαλήμ των 'Ινδών, κειμένην πλησίον της άριστεράς όχθης του ιερού ποταμού Γάγγη, υπάρχουν άνω των 1500 ναών και ναϊσκίων, κατά το μέλλον και ήττον μεγαλοπρεπών και πλουσιών, έκτός των ιδιωτικών τοιούτων, άριθμούμενων κατά χιλιάδας! Ο άλικός αριθμός των εις την πόλιν ταύτην κυκλοφορούντων ιερέων είναι όχι ελγνότερος των 30 χιλιάδων! Επί πληθυσμού 200.000.

Εις την Τριχινόπολιν των Νότιων 'Ινδών, έχουσαν πληθυσμόν 90 χιλιάδων, υπάρχει παμμέγιστος ναός άφιερωμένος εις τον τραβούν Θεόν Βίσνου — περικυκλωμένος από έπτά άπεραντους κυκλωτερεις αύλας, ή μία περί της άλλης, χωρίζουσας δι' ύψηλών τοίχων — έντός του όποιου ύπηρετούν περί τας 20 χιλιάδας ιερωμένοι και θεοκαπιλοι!

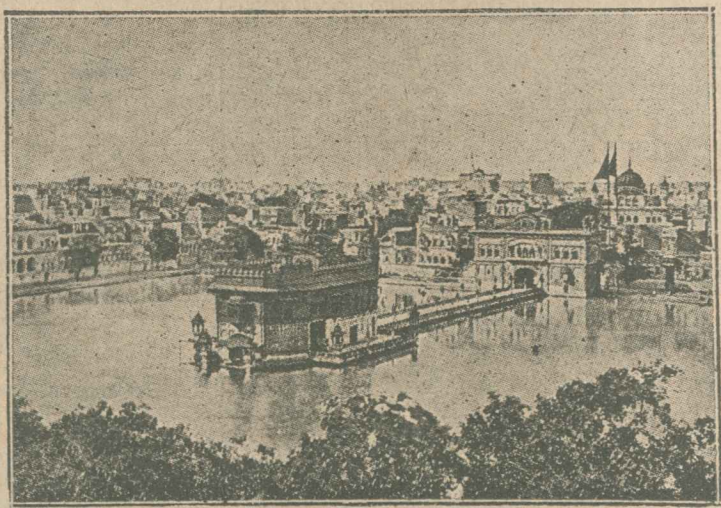
Ο κόσμος είναι λοικοκαθητήριον.

Ας μη έκπληττώμεθα δια τον μέγιστον αριθμόν των Ινδικών ναών και των λειτουργών των. Μη λησμονώμεν ότι κατά την Ινδικήν διανοητικότητα, όπως την διαμόρφωσε και την άπεκυστάλλωσεν ο βραχμανισμός και ο βουδισμός, ο κόσμος αυτός δεν είναι ει μη έν μέγιστον λοικοκαθητήριον και ή ανθρώπινη ζωή επί της γης δεν είναι σκοπός, αλλά μέσον να φθάση ο άνθρωπος δια της έγκρατείας και της ψυχικής καθάρσεως εις τον άνωτερον άντικειμενικόν σκοπόν,

την άπολύτρωσιν. Οσώς έχοντων των πραγμάτων οι Ινδοί νοοί, ως άλλοι άπολυμαντικοί λουτήρες και οι ιερείς των, ως υγιεινοί επιστάται άπολυμαντικών συνεργειών, όσον περισσότεροι είναι τόσον το καλύτερον δια την θρησκευτικήν... ύγειαν των διατρεχόντων τον κύκλον της μεγάλης ζωής, τικών τον Βράχμα.

Ιερείς της χαράς και ιερείς του θανάτου.

Είμεν ώρισμένα τα καθήκοντα δ' έκάστην ιεραρχικήν τάξιν. Δια τας εις τον ποταμόν Γάγγην βαπτίσεις των προσκυνητών — άνερχομένων μόνον της πόλεως Μπενάρες εις έν εκατομμύριον κατ' έτος — είναι ώρισμένη

Ο έν 'Αμριτάρ χρυσός ναός.

φάλαγξ. Δια τας κηδείας και τας καύσεις των νεκρών προσήλκεται άλλο συνεργείον (ζευγιστόν, έννοείται, δι' έκάστην πατρίαν) δια τας χορημύσεις τελείας, άραβόνας, γάμους, πανηγύρεις, άλλη ήμια, και ούτω καθ' έξής.

Νομίζω όμως ότι ή διαίρεσις των Ιερέων εις λειτουργούς της χαράς και της θλίψεως είναι οι περισσότερον ψυχολογικήν δι' ένα δεισιδαίμονα λαόν, διότι δεν είναι, υποθέτω, ώρατον να παρουσιάζωνται να ελογίσουν τους ευτυχείς γάμους δύο νεαρών βλαστάν, οι ίδιοι ιερείς, οι όποιοι πρό ελίγους έψαλλον... νεκρώσιμον ακολουθίαν... Έπειδή, όμως, ήμιας μιν περί γάμων, σημειώνομεν ότι από το ιερόν φως, το όποιον άναπτύσσον οι ιερείς την ήμέραν του μυστηρίου, άναπτύσσεται το οικογενειακόν κανόηλον των νεονύμφων, το όποιον πρέπει να διατηρήται άσβεστον καθ' όλον τον συζυγικόν βίον, διότι το σβύσιμον θεωρείται κακίστος οίνος και άσυγχώρητος άμαρτία. Είναι περίεργον ότι ή πυρολατρεία την όποιαν έθεσαν οι πρώτοι άγριοι άνθρωποι της γης έξακολουθεί να θεμελιώνη μέχρι σήμερα με τα πυρά, με τα κανόηλια, τα κρία, τους πολυελαίους κ.τ.λ. τα θρησκευτικά έθνη άνεξάρτητα των λαών, από των ανθρωποφάνων της 'Αφρικής μέχρι των ευλαβεστέρων χριστιανών της Εβρώπης, της 'Αμερικής ή της 'Ασίας.

Υπάρχει επίσης ιδιαίτερα μεραρχία βραχμάνων δια την λατρείαν ή επίτηρσιν των ιερών ζώων, άγγελάνων, πύθκων, ταύ, γελωνών, όφειν, παπαγάλων, έλεφάντων κ.τ.λ. κ.τ.λ., των όποιων, άλλα μιν λατρεύονται ως θεοί, άλλα δε τυγχάνουν μεγίστου σεβασμού, ως άγαπημένων υπό ώριωμένων Θεών.

Ο παράδοσις των άγγελάνων και πύθκων.

Έπειδή έρηνιμόνευσα τας άγγελάδας και τους πύθκους, οι όποιοι είναι εκ των αξιολογωτέρων θεοτήτων, άς τους γνωρίσωμεν καλύτερον. Ο ταξίδειον από την Βομβάδην εις το έσωτερικόν σιδηροδρομικώς έχει να

Υπό κ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

διέλθη πολλές ένδιαφερούσας και ιστορικές πόλεις και να διασχίση κοιλιάδας καταρύτους και γραφικάς, όπου διαπύονται κατ' άγέλας τα εύτυχημένα αυτά ζώα, εις των όποιων τα σώματα κατεστήκωνσαν αι ψυχαι κάποιων Ινδικών Θεών. 'Αλλ' ο παράδοσις των θεοφόρων αυτών ζώων είναι αι πόλεις Μπενάρες και Μούτρα. Εις τας πόλεις ταύτας υπάρχουν ιδιαίτεροι ναοί, άφιερωμένοι εις τους πύθκους και τας άγγελάδας, τους όποιους επισκέπτονται κατά χιλιάδας έλλοις προσκυνηταί, έρχόμενοι από μακρινά χωρία και άπομακρυνόμενοι έπαρχίας και προσκομίζοντες εις μιν τας άγγελάδας άρωματισμένα χόρτα, ως άναθήματα, εις δι τους πύθκους γλυκίσματα παρασκευασμένα κατ' οίκον ήν προσευχή και νηστεία καθώς και ποικίλα ζαχαρωτά, τα όποια με μαγικούς μορφαμούς, δηλοτικούς της θείκης εύσεσκείας των, αποδέχονται και καταβροχθίζουν οι πονηροί τετράχειρες, προς μεγάλην άγαλλίαν των εύσεβεσάτων διορητών. Εις την πόλιν Μούτρα συντηρούνται έντός ναών ή εις οικίας περί τας δέκα χιλιάδας άγιών πύθκων.

Αι άγγελάδες εις το Μπενάρες, όχι μόνον περιφέρονται έλευθερά εις τους δρόμους και οι πιστοί εύρίσκουν την εύκαιρίαν να τας θωπεύουν δια να έξαγνισθούν, αλλά και θεωρείται άριστος οίνος και αίτια οικονομικής χαράς, αν μία άγγελα εισχωρήσ η μόνη της εις τον κήπον του 'Ινδού και του μεταβάλ η λαχνηνά ή τα λουλούδια του εις... ήγιν Μαζιάμ! Η άγια και θαυματουργός άγγελας ποτίζεται έντός λεκανής πολυτελεσάτης, χρυσοποικιλύτου, τα δε κάτωθεν του όργου της, μετά το πότισμα, στάζοντα νερά εις άγίασμα, το όποιον μέχρι τελευταίας σταγόνης περισυλλέγεται και πίνεται υπό των πιστών! 'Αλλ' άγίασμα λατρεύει άπαράμυλλον είναι ίδιόν... τα όυρα της άγγελας, δια τα όποια διαζέγεται άγών, τς πρώτος να τα περισυλλέξη και νύξη με αυτά το πρόσποτον!

Άπίστευτον άλλ' αληθές...

Η άγια άγγελα συνοδεύεται υπό πολλών έλλοων και βαπτίζεται τακτικά εις τα άγιασμα ύδατα του Γάγγη ποταμού ως ή άνωτερότερα σουλτάνα, ήν περιποιούσα εις το λουτρόν της άφαισιωμένην αλάβη. 'Αλλ' ή παραδόξότης και ο έξωφρενισμός φθάνει εις το κατάρκισμα με τήν άπίστευτον θρησκευτικήν των Ινδών, οι όποιοι και αυτά τα περιττώματα του έρ

Οι άγιοι και θεοφόροι πύθκοι της πόλεως Μούτρα.

μένου τετραπόδου, καθώς και του πύθκου, θεωρούντες κακτιμένα θεραπευτικάς ιδιότητας, περισυλλέγουν μετά της μεγαλύτερας εύλαβείας, διαμοιράζονται μεταξύ των οι συγγενείς και φίλοι, τρίζουν με αυτά το πρόσποτον, έν είδει καλλυντικής κρέμας, και μερικοί — ο φανταχτερότεροι — दें δυσκολεύονται (άπίστευτον, άλλ' αληθές) να τα καταβροχθίσουν, ως ψυχοσώτηρον έδωσμά!!!

Η πίστις αυτών είναι τοσοούτον βαθμώς έρριωμένη εις τας ψυχάς των ώστε άρχει και μόνη ή παράδοσις ότι, βετιήποτε, είναι Ιερόν ή άπλώς άγαπητόν εις τον Θεόν δια να καταστή τουτό άντικείμενον της ιερουργίας χρήσεως.

'Αλλ' άς επανέλθωμεν εις τον Βραχμανισμόν,

ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ
ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΥ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΒΟΙΩΤΙΑΝ

ΥΠΟ
ΑΤΤΙΚΟΥ

Το «Παλαιόκαστρον» του Κυριακίου. — Η φάραγξ Νομπούρκος. — Η πεδιάς της Στείριδος και τα έρείπια της αρχαίας πόλεως. — Η μονή του όσιου Λουκά. — Το χωρίον Στείρι και αι καταβόθραι του. — Το χάνι Καρακίλι.

Δυτικώς του χωρίου ύψοιται ο κωνοειδής λόφος «Παλαιόκαστρον», εις την κορυφήν του όποιου υπάγονται λείψανα αρχαίας άχυρώσεως, δεξαμεναι και τάφοι. Ο δρόμος προς την μονήν του όσιου Λουκά περνά άνωθεν της καλλιεργημένης με δημητριακά φάραγξ Νομπούρκος. 'Αληθή πάλιν με την δρενήν φύσιν έχουν οι γεωργοί κάτοικοι του Κυριακίου. Άφου διέλθ η δρόμος από την θέσιν Γκούρ ι γκόν (Πέτραν του γκόν), παραπλεύρως τοιχοειδών βράχων, και από τας θέσεις 'Ελνά και Δεκατή, κατεβαίνει εις την μεγάλην ώσειδή πεδιάδα της μονής, όπου το ρεύμα Λέκος. 'Επί πολυμορίας πλημμυρίζει αυτή και έλπον άλλοτε περί των τελεμάτων της. 'Αμτελοι και άγριοι άκμάζουσιν εις το λεκανοπέδιον, άνωθεν του όποιου κείται ή μονή, εις ύψος. Διέρχεται και κατάφρον εις ροδόδαφνόν γεωμاتیαν αι άνηφορίζε δια μέσου άμυγδαλέων. Αυται περιβάλλον πανταχόθεν την μονήν, καθ' όλας τας πλευράς των ύψωμάτων της, άποτελούντες έξαισίαν θάλας μέγιστην άνθησιν κατά την προερχομένην όραν του έτους. Αι άμυγδαλαί της νοτίου πλευράς διακρίνονται υπό ελαιώνων, άνωθεν δε τούτου έκτείνεται θαμνοσανοφέρεια μέχρι του μεγάλου άνδρηου της μονής, σχηματίζοντας εύρείαν πλατείαν. Εύρισκόμεθα εις την περιοχήν της αρχαίας μικράς πόλεως Στείριδος της Φωκίδος, άποτόν των έν Στείριδος της 'Αττικής αθηναίων. Ταύτης τα ίχνη άνευρίσκονται εις την θέσιν Παλαιογώρας, είκοσι λεπτά νοτιοανατολικώς της μονής του όσιου Λουκά, ήτις κείται μεταξύν των έρειπίων ταύτης και του βορείως κειμένου χωρίου Στερίου.

Έξωφρενικός γραφική δεν είναι ή τοποθεσία της μονής του όσιου Λουκά, ούτε έχον πολλήν γραμμότητα τα οικήματα της, άτινα την περιβάλλουν, πλην των παλαιότερων κελίων της προς άνατολάς της έκκλησίας και της αύλης της. Εις την πόδ της μεσημβρινής πλευράς της μεγάλης πλατείαν παρατηρούνται μεγάλοι τετράπεδοι και κυονόφανα ές αρχαίον οικοδομημάτων, παρατεταγμένα εις καλήν διάταξιν. Δεκάς ύψηλών πέτρων και πελώρια ώραιότατη πλάτανος σκιάζουν το εύρύ άνδρον. Κατάκεινται δύο σιδηρά κανόνια εκ των χρόνων της ελληνικής επανάστασεως. Παρά την θολωτήν χαμηλήν πύλην ύψοιται πύργος φέρων ωρολόγιον. Λαχανόκηποι εύρίσκονται προς δυσμάς, άλλα ο καλλίτερος διάκοσμός της είναι οι περιβάλλοντες βάκταντης άρχιτεκτονικής ο ναός της, πισθείς από του 955 μέχρι του 966 περίπου, κατά πρότυπον της άγ. Σοφίας της Κων/πόλεως, άλλα ή σημερινή μορφή του προέρχεται εκ του 11ου αιώνος, διότι ή μονή ύπέστη πολλές μεταβολάς. Έχει δύο νόρθηκας, μέγας δε ο θόλος της κεντρικής νηός, έχον ύψος 8 μέτρων και διάμετρον 10. Τα βλαβέντα μέρη του έξεκολουθούν επιδιορθωμένα, διατηρομένου το ύψηλόν ικριώματός εις το μέσον του ναού. Αι τοιχογραφίαι του κυρίου θόλου προέρχονται έξ ανανέωσος κατά τον 16ον αιώνα. 'Αλλά ότι διακοσμητικότερον έχει ο ναός του όσιου Λουκά, εις τον όποιον και ο τάφος τούτου, είναι τα μωσαϊκά του, τινά των όποιων είναι άριστογνήματα, ιδίως τα του νόρθηκας. Περιγραφήν των έδωσα άλλοτε. Κατώθεν του είναι ή ύπόγειος έκκλησία της άγ. Βαρβάρας, εις ήν περιέγραφα χεμερινήν νυκτερινήν ακολουθίαν, γεμάτην μυστηρίων παρελθόντων

χριστιανικών χρόνων. Η πρόσοψις του ναού άμυλλάται εις γλαφυρότητα με το ιερόν του. Παραπλεύρως του, επί της νοτίου πλευράς του είναι ο επίσης μεγάλος ναός της Θεοτόκου, με ώραιον όμοίως ιερόν. Το έσωτερικόν του έντελώς άδιακόσμητον, ένδιαφέροντα δε τα πολλά ψηφιδωτά του διαπέδου του. Ο ναός ούτος έχησμεν άποκλειστικώς δια τας γυναίκας. Βαθύ ήτο το αίσθημα του όσιου άνδρος προς την θρησκείαν, άλλα και προς το καλόν, ευγνώμων δε όφείλει να του εινε ή ελληνική άρχιτεκτονική, διότι δια της εύλαβείας του συνέτεινε να οικοδομηθή έν των πρωτευνόντων χριστιανικών άρχιτεκτονημάτων εις την 'Ελλάδα. Κατήγοτο ές προγόνων αιγινητών και γεννηθή εις το Καστόριον της Φωκίδος. Ένωρίς έκρήν μοναχός και έταξείδευσεν δια πολύ. Τέλος κατέληξεν εις τον λόφον τούτον του 'Ελικώνος, όπου έμόνασεν επί έπταετίαν, κληθείς στείρις. Άπέθανε την 1ην Φεβρουαρίου του 946. Βαμνηδόν έπλουτισθή ή μονή και είχε μεγάλην επέδραση επί του ελληνικού λαού, έδρασε δε κατά την επανάστασιν. Σήμερον παρέγκμασε και αυτή, όπως όλοι αι

εύρειαν λήννην χράνην κατακρημνίζονται τα ύδατα χανόμενα ύπογειώς. Εις το έπακολουθούν παραπλεύρως δεύτερον πέδιον θα ίδωμεν περίπου εις το μέσον του μικρότερον καταβόθραν κτισμένην ως είδος χαμηλού φρέατος. Πλησίον συναντώμεν την άμαετήν όδον εκ Λεβαδείας εις Δίστομον. Η εκ της μονής του όσιου Λουκά μέχρι ταύτης άπόστασις είναι διάφορος. Έχω είπη δια την άμαετήν μέχρι Λεβαδείας, άλλα και δια την εξ αυτής μετά μίαν ώραν έκείθεν διαλαδίζομένην ήμονικήν προς την Δαύλειαν. Η άμαετή αυτή, όταν θα προεκαθή έκείθεν του Διστόμου μέχρι της 'Αραζώβης θα είναι ή συντομότερα εξ 'Αθηνών εις Δεκάφους. Τέσσαρας ώρας πορείαν χρειάζεται τις δια της άμαετής εκ της μικρότερας καταβόθρας προς την Λεβαδειαν. Διέρχεται αυτή μεταξύν των βουνών του 'Ελικώνος και του Παρνασσού ποικυνοφύτων. Εις τινά μέρη παρατηρούνται μόνον ποικινική ένκαταστάσεις εκ μικρών οικημάτων. Μικρός ποταμός ρέει κάτωθεν της φάραγξ. Η όδός έλλοσσεται με καρπάς και άνηφορίζει μετά μίαν και ήμισιον ώραν προς τους λόφους της θέσεως 'Αδνείρια, όπου γέφυρα. Ημίσειαν ώραν κατόπιν σταματά ο διαβάτης εις το μικρόν χάνι της θέσεως Καρακίλι, έχούσης την τουρκικήν όνομασίαν εκ πύργου εις την κορυφήν του έγγής βραχόδους λοφίσκου. Ο πύργος όμως είναι ελληνικός και τμήμα της οικοδομής του διατηρείται εις ύψος δύο μέτρων εκ καλών κανονικών τετραπέδων λίθων. Κείται εις θέσιν αρχαίου συνοικισμού. Και εκ του μέρους εκείνου έχομεν μίαν των ώραιων άπόψεων του μεγαλοπρεπούς Παρνασσού. Η χαμοκίλλα του χανίου, ως και όλη ή περιοχή άνήκει εις την μονήν του όσιου Λουκά, είκόνημα της όποιας ύπάγει εκει. Δεκάς βαθυστόν πλατάνων κομίζει το μέρος, παρά δε την χαμοκίλλαν κρήνην με ροήν άσθόνου ύδατος. Υπερ αυτήν είναι έντοχισμένη εις την πλευρά της σπηλ. Εκ του χανίου μέχρι της Λεβαδείας έννά τέταρα ή άπόστασις, επομένως εκ της μονής του όσιου Λουκά μέχρι της πόλεως απαιτούνται πεντέμισση ως έξι ώραι. Την δια Σούτσης όδον, ήτις άνέρχεται τον 'Ελικών, συντομότεραν κατά τι, περιέγραφα. Αυτή διέρχεται δια του ύψηλού έξωκλήσιου του προσήτου 'Ηλια και κατέρχεται εις της Περιοδόνης (του Περιοδόνερου) εις την κοιλίδα του όσιου Λουκά, παρά την Παλαιογώραν, την αρχαίαν Στείριν.

Ο ΑΤΤΙΚΟΣ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ

Και πάλι Παμπροσφυγικά Συνέδρια Μ'άποτελέσματα τρανά και φίλα. Γιατί τους προσφυγας άγγέλουν εν σώματι τους προσκαλεί στον... άλλο Κόσμο... ή πείνα!

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

— Με συγχώρη, κοίτα μου, ποό φέρω τόσο γρήγορα, αλλά έχω ακόμη ένα σωρό ένοχλητικές επισκέψεις να κάμω.

ΠΡΑΤΗΡΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 57
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 166
ΣΥΝ. ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ ΤΕΡΜΑ ΤΡΑΜ
ΣΥΝ. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ ΒΥΡΩΝΟΣ 24
GANTERIE PARIS'ENNE ΣΤΑΔΙΟΥ 24
ΚΑΤ)ΜΑ Γ. ΠΑΠΠΑ, ΣΤΑΔΙΟΥ 33
ΚΑΤ)ΜΑ ΜΕΝΔΡΙΝΟΥ, ΣΤΑΔΙΟΥ 20
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΓΟΡΑ, ΣΤΑΔΙΟΥ 13

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ
Παραπλεύρως Αγίας Τριάδος
Έναντι Τραπεζής Αθηνών
ΚΑΤ)ΜΑ ΓΕΩΡ. ΠΑΪΖΗ
Ακτή Μιαούλη

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΛΙΣΤΡΟΣ
Όδός Μαιζώνος 62
ΤΖΟΒΟΛΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΥΧΤΑΣ
Όδός Μαιζώνος 17
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΟΡΑΚΗΣ
Όδός Αγίου Νικολάου 3

ΑΙΓΙΟΝ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΖΑΓΚΛΙΦΑΣ

ΑΜΑΛΙΑΣ

Θ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ & ΑΔΕΛΦΟΣ

ΖΑΚΥΝΘΟΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ

ΚΑΛΑΜΑΙ

ΑΡΙΣΤ. & Γ. ΣΤΑΘΟΥΛΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΤΣΙΟΣ

ΝΑΥΠΛΙΟΝ

ΧΡ. ΠΟΛΥΜΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΣΟΝΙΔΗΣ & ΦΕΡΟΥΚΑΣ

ΠΡΕΒΕΖΑ

ΥΙΟΙ Γ. ΚΑΒΑΓΙΑ

ΒΟΛΟΣ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΥ
ΓΚΕΡΙΣΟΣ & ΚΟΥΡΗΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΖΟΥΜΠΟΣ

ΛΑΡΙΣΣΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΥΡΑΚΗΣ
ΕΥΘΥΜ. ΓΚΟΛΤΣΟΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΑΔΕΛΦΟΙ Π. ΑΝΤΩΝΙΟΥ & Σία

ΡΕΘΥΜΝΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΠΑΝΔΑΓΟΣ

ΨΑΘΑΚΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΙΛΟΠΟΙΪΑ

ΑΡΙΑΝΟΥΤΣΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΤΥΠΟΣ Α.Ε.Β.Ε. Π. Γ. ΜΑΚΡΗΣ & ΣΙΑ